

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι

Έτος 2^ο Τεύχος Αρ.12 - Ιούλιος 2009

«Ο ΘΡΩΝ»

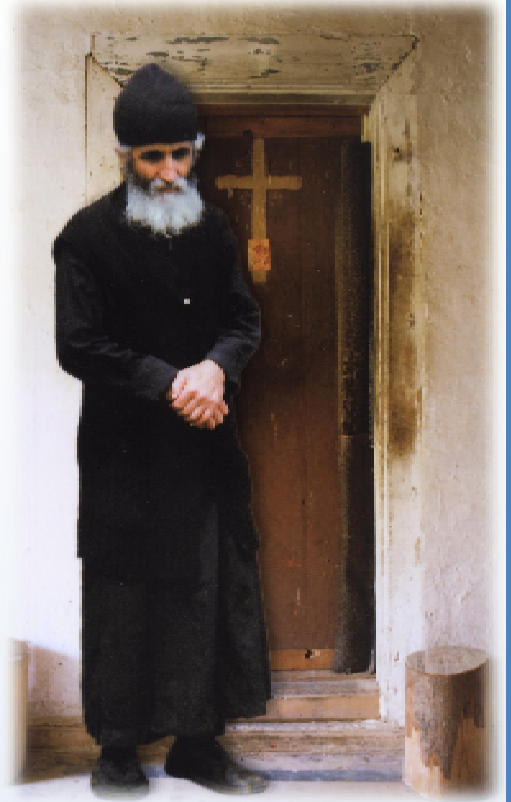

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Τέροντας Παῖσιος
- Πνευματικές συμβουλές
- Η αγάπη μεταξύ των συζύγων.
- Προσευχή με πόνο
- Απομακρύνουν τα παιδιά από την Εκκλησία
- Η Αγία Παρασκευή

Γέροντας Παΐσιος

Ο γέροντας Παΐσιος υπήρξε μια από τις πιο φωτισμένες αγίες μορφές της Εκκλησίας μας, των τελευταίων δεκαετιών. Γεννήθηκε στα Φάρασα της Καππαδοκίας, που βρίσκεται στη Μικρά Ασία, στις 25 Ιουλίου του 1924 και προτού γίνει μοναχός ονομαζόταν Αρσένιος. Οι γονείς του, Πρόδρομος και Ευλαμπία Ενζεπίδη, ήταν πολύ ευσεβείς, ενώ ο Αρσένιος είχε άλλα 9 αδέρφια. Ο Αρσένιος από τη βρεφική κιόλας ηλικία, δέχτηκε την ευλογία από το Θεό να βαπτισθεί από έναν Άγιο που ζούσε στην περιοχή του, τον Άγιο Αρσένιο τον Καππαδόκη. Ο Άγιος Αρσένιος προβλέποντας τον μελλοντικό αγιασμένο βίο του παιδιού, ζήτησε από την νονά του να το βαφτίσει Αρσένιο λέγοντας χαρακτηριστικά ότι ήθελε να αφήσει και αυτός καλόγερο στο πόδι του, δηλαδή που να έχει το όνομά του. Έναν μήνα σχεδόν μετά τη βάπτιση του Αρσενίου η οικογένεια του ακολούθησε το δρόμο της προσφυγιάς για την Ελλάδα, όπου και τελικά εγκαταστάθηκε στη Κόνιτσα. Ο μικρός Αρσένιος ζούσε έχοντας μεγάλη αγάπη στο Χριστό και την Παναγία μας και είχε πολύ μεγάλο πόθο να γίνει μοναχός. Πολύ του άρεσε να πηγαίνει στο δάσος όπου, κρατώντας έναν ξύλινο σταυρό, που είχε φτιάξει μόνος του, προσευχόταν. Σε ηλικία 21 ετών κατατάσσεται στο στρατό, όπου διακρίνεται για το ήθος και τη γενναιότητα του. Πάντα ζητούσε να πηγαίνει στην πρώτη γραμμή και στις πιο επικίνδυνες θέσεις, προτιμώντας έτσι να βρίσκεται εκείνος σε κίνδυνο και όχι κάποιος άλλος. Πάρα πολλές φορές κινδύνευσε να σκοτωθεί ο ίδιος, να γλυτώσει κάποιος άλλος συστρατιώτης του. Αφού τελείωσε το στρατό πήγε στο Άγιο Όρος γιατί είχε αποφασίσει να μονάσει εκεί.

Το 1954 γίνεται μοναχός με το όνομα Αβέρκιος και έπειτα Παΐσιος, όπου και μόνασε στην Ιερά Μονή Εσφιγμένου και κατόπιν στην Ιερά Μονή Φιλοθέου. Ως μοναχός είχε υποδειγματική υπακοή ενώ προσπαθούσε να βοηθήσει τους αδελφούς του μοναχούς όποτε και όπως μπορούσε. Από το έτος 1958 έως το 1964 ο Παΐσιος βρίσκεται εκτός του Αγίου Όρους, στην περιοχή της Κόνιτσας αρχικά για να στηρίξει χιλιάδες ψυχές, και να τις βοηθήσει να ξεφύγουν από την πλάνη των αιρετικών, ενώ αργότερα πηγαίνει στο ερημικό και δύσβατο Σινά στο κελί των Αγίων Γαλακτίωνος και Επιστήμης. Το 1964 επιστρέφει στο Άγιο

Όρος. Εκεί μόνασε δίπλα σε χαρισματούχους γέροντες όπως ο παπά-Τύχωνας ο οποίος πολλές φορές έβλεπε την ώρα της Θείας Λειτουργίας, όπως ο ίδιος ομολογούσε, τα Χερουβείμ και τα Σεραφείμ να δοξολογούν το Θεό. Ο γέροντας πια Παΐσιος το 1979 μόνασε σε ένα κελάκι μόνος του στην περιοχή «Παναγούδα». Σιγά σιγά αρχίζει να γίνεται γνωστή η αγία μορφή του σε όλο και περισσότερους προσκυνητές. Όλη την ημέρα, από την ανατολή μέχρι την δύση, συμβουλευεί, παρηγορεί, διώχνει κάθε στενοχώρια, γεμίζει τις ψυχές με πίστη, ελπίδα και αγάπη για τον Θεό, ενώ τις νύχτες διαβάζει επιστολές που κατά δεκάδες του έστελναν καθημερινά και προσεύχεται στον Θεό επί ώρες για τους ανθρώπους που του ζητούν βοήθεια.

Σε όλη αυτήν την καθημερινή κούραση του γέροντος Παϊσίου έρχονται να προστεθούν και τα προβλήματα υγείας που τον ταλαιπωρούσαν από το 1966. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του οι πόνοι από τις διάφορες αρρώστιες και κυρίως από τον καρκίνο που του είχε διαγνωσθεί λίγα χρόνια πριν, γίνονταν όλο και περισσότεροι. Παρ' όλ' αυτά όμως αυτός ήταν ήρεμος και υπέμενε χωρίς να διαμαρτύρεται καθόλου. Αντιθέτως συνέχιζε να προσεύχεται για όλους. Οι τελευταίες του ημέρες ήταν οδυνηρές, γεμάτες αφόρητους πόνους, που ξεπερνούσε χάρη στην βαθιά πίστη και αγάπη του στο Θεό. Στις 12 Ιουλίου 1994 ο γέροντας Παΐσιος παρέδωσε την όσια ψυχή του ήρεμα και ταπεινά στον Κύριο, τον Οποίο τόσο αγάπησε και υπηρέτησε από τη νεαρή του ηλικία.

Πηγή: www.rel.gr

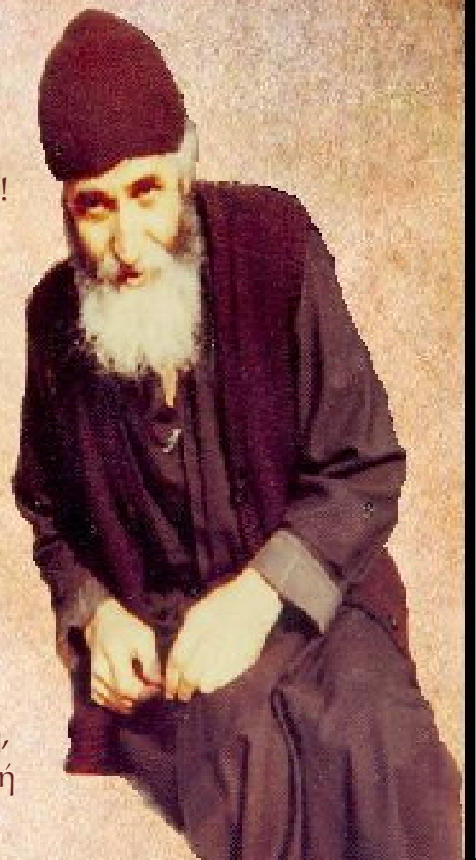
Πνευματικές συμβουλές

“...Όσο περισσότερο ζει κανείς τη κοσμική ζωή, τόσο περισσότερο άγχος κερδίζει. Μόνο κοντά στο Χριστό κανείς ξεκουράζεται, γιατί ο άνθρωπος είναι πλασμένος για το Θεό! Εκεί είναι το φυσικό του, να βρίσκεται με το Θεό...”

“...Η καρδιά καθαρίζει με δάκρυα και αναστεναγμούς. Ένας αναστεναγμός με πόνο ψυχής ισοδυναμεί με δυο κουβάδες δάκρυα...”

“...Ο Θεός παρακολουθεί τη καρδιά μας και ελέγχει το περιεχόμενό της. Να εξετάζουμε συνεχώς τον εαυτό μας, να μετανοούμε για το παρελθόν και να φοβόμαστε τις αδυναμίες μας. Να μην χάνουμε όμως την ελπίδα της σωτηρίας μας...”

“...Ρίξτε το μεγαλύτερο βάρος του αγώνα σας στη Προσευχή, γιατί αυτή μας κρατάει σε επαφή με το Θεό και η επαφή αυτή πρέπει να είναι συνεχής...”

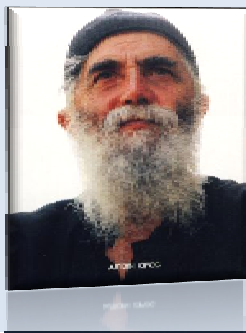
Η αγάπη μεταξύ των συζύγων.

Μεταξύ τους τα ανδρόγυνα πρέπει να έχουν την εξαγνισμένη αγάπη, για να έχουν αλληλοπαρηγοριά και να μπορούν να κάνουν και τα πνευματικά τους καθήκοντα. Για να ζήσουν αρμονικά, χρειάζεται να βάλουν εξαρχής ως θεμέλιο της ζωής τους την αγάπη, την ακριβή αγάπη, που βρίσκεται μέσα στην πνευματική αρχοντιά, στην θυσία, και όχι την ψεύτικη, την κοσμική, την σαρκική. Αν υπάρχει αγάπη, θυσία, πάντα έρχεται ο ένας στην θέση του άλλου, τον καταλαβαίνει, τον πονάει. Και όταν παίρνει κανείς τον πλησίον του στην πονεμένη του καρδιά, παίρνει τότε μέσα του τον Χριστό, ο οποίος τον γεμίζει και πάλι με την ανέκφραστη αγαλλίαση Του.

Όταν υπάρχει αγάπη, και μακριά να βρεθεί ο ένας από τον άλλον, αν οι περιστάσεις το απαιτήσουν, κοντά θα βρίσκεται, γιατί την αγάπη του Χριστού δεν την χωρίζουν αποστάσεις. Όταν όμως, Θεός φυλάξει, τα ανδρόγυνα δεν έχουν αγάπη μεταξύ τους, μπορεί να βρίσκονται κοντά, αλλά στην πραγματικότητα βρίσκονται μακριά. Γι' αυτό πρέπει να προσπαθήσουν να διατηρήσουν σε όλη την ζωή τους την αγάπη, να θυσιάζεται ο ένας για τον άλλον.

Η σαρκική αγάπη ενώνει εξωτερικά τους κοσμικούς ανθρώπους τόσο μόνον, όσο υπάρχουν κοσμικά προσόντα, και τους χωρίζει, όταν αυτά χαθούν, οπότε και αυτοί οδηγούνται στην απώλεια. Ενώ, όταν υπάρχει ή πνευματική, ή ακριβή αγάπη, αν τυχόν ο ένας από τους συζύγους χάσει τα κοσμικά του προσόντα, αυτό όχι μόνο δεν τους χωρίζει, αλλά τους ενώνει περισσότερο. Όταν υπάρχει μόνον ή σαρκική αγάπη, τότε, αν λ.χ. ή γυναίκα μάθει ότι ο σύντροφος της κοίταξε κάποια άλλη, του πετάει βιτριόλι και τον τυφλώνει. Ενώ, όταν υπάρχει ή αγνή αγάπη, τον πονάει πιο πολύ και κοιτάζει με τρόπο πώς να τον φέρει πάλι στον σωστό δρόμο. Έτσι έρχεται ή Χάρη του Θεού...

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ - ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

"...Μην έχουμε επιδοσίωση στον εαυτό μας. Η αυτοεισαγωγή είναι μέγα επιδόδιο στη Θεία Χάρη. Επιδοσίωση αδόλητη να έχουμε μόνο στο Θεό. Όταν ερείς εναποθέτουμε τα πάντα σε αυτόν, ο Θεός υποχρεώνεται να μας βοηθήσει..."

Προσευχή με πόνο

- Γέροντα, πως κάνετε ευχή για ένα θέμα;

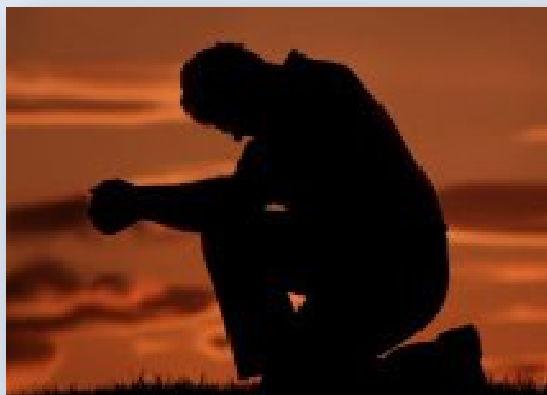
Όλη η βάση που γίνεται η ευχή είναι να πονάει ο άνθρωπος. Αν δεν πονάει, μπορεί να κάθεται ώρες με το κομποσχοίνι και η προσευχή του να μην έχει κανένα αποτέλεσμα. Αν υπάρχει πόνος για το θέμα για το οποίο προσεύχεται, ακόμη και με έναν αναστεναγμό κάνει καρδιακή προσευχή.

Πολλοί, όταν την στιγμή που τους ζητούν οι άλλοι να προσευχηθούν δεν έχουν χρόνο, προσεύχονται με έναν αναστεναγμό για το πρόβλημά τους. Δεν λέω να μην κάνει κανείς προσευχή, αλλά, αν τυχόν δεν υπάρχει χρόνος, ένας αναστεναγμός για τον πόνο του άλλου είναι μια καρδιακή προσευχή· ισοδυναμεί δηλαδή με ώρες προσευχής.

Διαβάζεις λ.χ. ένα γράμμα, βλέπεις ένα πρόβλημα, αναστενάζεις και μετά προσεύχεσαι. Αυτό είναι μεγάλο πράγμα! Πριν πιάσεις το ακουστικό, πριν ακόμα καλέσεις, σε ακούει ο Θεός! Και το πληροφορείται ο άλλος. Να δείτε πως οι δαιμονισμένοι καταλαβαίνουν πότε κάνω προσευχή γι' αυτούς και φωνάζουν όπου κι αν βρίσκονται!

Η πραγματική προσευχή ξεκινάει από έναν πόνο· δεν είναι ευχαρίστηση, «νιοβάννα». Τι πόνος είναι; Βασανίζεται με την καλή έννοια ο άνθρωπος. Πονάει, βογκάει, υποφέρει, όταν κάνει προσευχή για οτιδήποτε.

Ξέρετε τι θα πει υποφέρει; Ναι, υποφέρει, γιατί συμμετέχει στον γενικό πόνο του κόσμου ή στον πόνο ενός συγκεκριμένου ανθρώπου. Αυτήν την συμμετοχή, αυτόν τον πόνο, τον ανταμείβει ο Θεός με την θεία αγαλλίαση. Δεν ζητάει βέβαια ο άνθρωπος την θεία αγαλλίαση, αλλά η θεία αγαλλίαση έρχεται ως συνέπεια, επειδή συμμετέχει στον πόνο του άλλου (...).

Απομακρύνουν τα παιδιά από την Εκκλησία

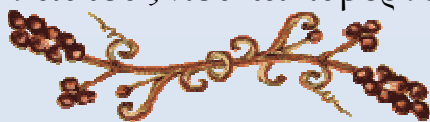
Μικρό παιδάκι, πόσο με βοηθούσε που πήγαινα στην Εκκλησία! Είχαμε καλό δάσκαλο στο Δημοτικό και μας βοηθούσε και αυτός. Μας μάθαινε εθνικά άσματα και εκκλησιαστικούς ύμνους. Στην Εκκλησία τις Κυριακές ψάλλαμε την Δοξολογία, «Ταίς πρεσβείαις....», «Άγιος ο Θεός», το Χερουβικό.

- Και τα κοριτσάκια ψάλλανε;

- Ναι, όλα μαζί τα παιδιά. Παλιά, η Εκκλησία ήταν δίπλα στο σχολείο και παίζαμε γύρω από την Εκκλησία, στην αυλή της. Μας πήγαιναν στην Εκκλησία οι δάσκαλοι στις γιορτές, και ας χάναμε κανένα μάθημα. Προτιμούσε ο δάσκαλος να χάση μια ώρα, για να λειτουργηθούν τα παιδιά. Έτσι τα παιδιά διδάσκονταν, αγιάζονταν, γίνονταν αρνάκια. Είχαμε και έναν δάσκαλο Εβραίο, αλλά θρησκευτικά δεν μας δίδασκε· ερχόταν μια δασκάλα και μας έκανε θρησκευτικά. Παρ' όλο όμως που ήταν Εβραίος, μας πήγαινε μέχρι την Εκκλησία. Και στην Εκκλησία όλα τα παιδιά στεκόμασταν όρθια, ήσυχα.

Και βλέπω σήμερα που απομακρύνουν τα παιδιά από την Εκκλησία, πως έχουν αγριέψει! Ενώ στην Εκκλησία το παιδάκι θα ηρεμήση, θα γίνη καλό παιδί, γιατί δέχεται την ευλογία του Θεού, αγιάζεται. Δεν τα αφήνουν να πηγαίνουν στην Εκκλησία, για να μην επηρεασθούν από τα πνευματικά! Από τις άλλες ανοησίες όχι μόνον δεν τα απομακρύνουν, αλλά τους τις διδάσκουν κιόλας! Μα δεν καταλαβαίνουν ότι τα παιδάκια, αν επηρεασθούν, ας υποθέσουμε, από την Εκκλησία, από την θρησκεία, στο κάτω-κάτω δεν θα κάνουν αταξίες, θα είναι φρόνιμα, θα έχουν επιμέλεια στα μαθήματά τους, δεν θα είναι ζαλισμένα όπως τώρα. Μέχρι να μεγαλώσουν, και στα θέματα τα εθνικά θα είναι σωστά τοποθετημένα, δεν θα μπλέξουν με παρέες, με ναρκωτικά, να αχρηστευθούν. Όλα αυτά δεν θα είναι μια προϋπόθεση να γίνουν καλοί άνθρωποι; Αυτό τουλάχιστον δεν το αναγνωρίζουν; Δεν το σέβονται;

Αλλά σκοπός τους τώρα είναι να απομακρύνουν τα παιδιά από την Εκκλησία. Τα δηλητηριάζουν, τα μολύνουν με διάφορες θεωρίες, κλονίζουν την πίστη τους. Τα εμποδίζουν από το καλό, για να τα αχρηστέψουν. Τα καταστρέφουν από μικρά. Και τα παιδάκια, φυσικά, από αρνάκια γίνονται κατσικάκια. Αρχίζουν μετά να χτυπούν άσχημα και τους γονείς τους και τους δασκάλους και αυτούς που τα κυβερνούν. Τα κάνουν όλα άνω-κάτω· συλλαλητήρια, καταλήψεις, αποχή από τα μαθήματα. Και τελικά, όταν φθάνουν να ξεκοιλιάσουν αυτούς που τα κυβερνούν, τότε θα βάλουν και αυτοί μυαλό.

Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Η Αγία Παρασκευή γεννήθηκε στη Ρώμη το 117 μ.Χ. Οι γονείς της ήταν Έλληνες. Ο πατέρας της, Αγάθων, και η μητέρα της, Πολιτεία, ήταν χριστιανοί και όταν γεννήθηκε η Αγία την βάπτισαν και της έδωσαν το όνομα Παρασκευή. Τη μεγάλωσαν σύμφωνα με τη χριστιανική πίστη και τη σπούδασαν αφού είχαν την οικονομική δυνατότητα μιας και ήταν πλούσιοι.

Όταν η Αγία Παρασκευή ήταν είκοσι ετών οι γονείς της πέθαναν. Τότε η αγία έδωσε την περιουσία της στους φτωχούς, στην εκκλησία και σε ένα ίδρυμα και ξεκίνησε τη διάδοση της χριστιανικής πίστης σε διάφορες πόλεις και χωριά της Ιταλίας. Κατά τη διάρκεια αυτών των περιόδων της, έπεισε πολλούς να βαπτιστούν Χριστιανοί. Αυτό ήταν κάτι που ενόχλησε κάποιους ειδωλολάτρες, οι οποίοι ανέφεραν τη δράση της Αγίας Παρασκευής στον, επίσης ειδωλολάτρη, Αντωνίνο, αυτοκράτορα εκείνη την εποχή της Ρώμης.

Με εντολή του Αντωνίνου την οδήγησαν μπροστά του. Θέλοντας αυτός να την κάνει να απαρνηθεί τη χριστιανική πίστη, την υποβάλλει στο μαρτύριο της πυρακτωμένης περικεφαλαίας δηλαδή έβαλαν μια περικεφαλαία στη φωτιά μέχρι να κοκκινίσει το σίδερο της και μετά τη φόρεσαν στο κεφάλι της αγίας. Τότε έγινε το θαύμα, το κεφάλι της έγινε τόσο δροσερό που δεν έπαθε τίποτα. Όσοι είδαν αυτό το θαύμα, αμέσως πίστεψαν στο Χριστό. Βλέποντας αυτό ο αυτοκράτορας διέταξε και τους σκότωσαν όλους. Την Αγία Παρασκευή τη φυλάκισε για να σκεφτεί τον τρόπο που θα τη σκότωνε. Την επόμενη μέρα ακολούθησαν άλλα μαρτύρια, τα οποία η αγία υπέμενε δοξολογώντας τον Χριστό. Το τελευταίο βασανιστήριο στο οποίο υποβλήθηκε η αγία ήταν ένα καζάνι στο οποίο έβραζε πίσσα και λάδι. Εκεί έβαλαν την Αγία Παρασκευή η οποία όμως, με τη βοήθεια του Θεού, δεν έπαθε τίποτα. Βλέποντας το αυτό ο Αντωνίνος, νόμισε ότι δεν είχε βράσει πολύ η πίσσα και την προέτρεψε να ρίξει πάνω του πίσσα για να διαπιστώσει ο ίδιος αν καίει. Η πίσσα αυτή τύφλωσε τον αυτοκράτορα ο οποίος πίστεψε τότε στην αληθινή θρησκεία και ζήτησε από την Αγία Παρασκευή να τον βαπτίσει χριστιανό. Εκείνη όχι μόνο τον βάπτισε, αλλά και του θεράπευσε, με την χάρη του Θεού, τα μάτια. Η χάρη να θεραπεύει τα μάτια, δόθηκε από το Θεό στην Αγία Παρασκευή και γι' αυτό τα περισσότερα θαύματα της, έχουν σχέση με τα μάτια των χριστιανών που ζητούν την βοήθεια της, τότε αλλά και μέχρι τις μέρες μας. Η Αγία Παρασκευή συνέχισε

μετά την βάπτισή του Αντωνίνου, να κηρύττει το Λόγο του Θεού ταξιδεύοντας και σε άλλες χώρες εκτός από την Ιταλία.

Κηρύττοντας το Χριστιανισμό και βαπτίζοντας νέους χριστιανούς έφτασε και στην Ελλάδα. Όταν βρέθηκε στα Τέμπη, εκεί που βρίσκεται σήμερα ο ναός της, συνελήφθηκε από τους ειδωλολάτρες και οδηγήθηκε στον άρχοντα της περιοχής που ονομαζόταν Ταράσιος. Στην προσπάθειά του αυτός, να πείσει την Αγία Παρασκευή να εγκαταλείψει τη δράση και την πίστη της, άρχισε να την υποβάλλει σε φρικτά βασανιστήρια. Με θάρρος και δύναμη τα υπέμενε η αγία, ενώ κάθε πρωί την έβρισκαν θεραπευμένη από τις πληγές των βασανιστηρίων της προηγούμενης ημέρας. Τελικά ο Ταράσιος διέταξε τον αποκεφαλισμό της και έτσι η Αγία Παρασκευή παρέδωσε την ψυχή της στον Ιησού Χριστό, τον οποίο πίστεψε και κήρυξε σε όλη της τη ζωή.

Τη μνήμη της Αγίας Παρασκευής γιορτάζουμε στις 26 Ιουλίου.

Θεόδωρος Θεοδώρου

Βιβλιογραφία: 1. Εκπαιδευτικό Λογισμικό για τη χριστιανική Αγωγή, *Το Σπίτι του Θεού*, Ιερά Μητρόπολη Λεμεσού.

Παρακαλούνται όσοι επιθυμούν να τελέσουν μυστήρια (γάμους, βαφτίσεις, κηδείες) στον Ι.Ν Αγ. Θεοδώρου του Τήρωνος, αγιασμούς και Άγιο Ευχέλαιο στα σπίτια τους ή τρισάγια στο κοιμητήριο να επικοινωνούν μαζί με τον ιερέα του χωριού μας πρεσβύτερο Γεώργιο Κόρτα στο τηλ. 99134050

Μηνιαία Έκδοση Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Έτος 2ον - Τεύχος 12^{ον} Ιούλιος 2009 «Ο ΤΗΡΩΝ»

Ιδιοκτήτης: Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος (Μοναγρούλλι –Λεμεσός) Τηλ./Φάξ: 25632879.

Εφημέριος: Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας, Τηλ.: 99134050.

Επίτροποι: Κώστας Χρυσοστόμου, Κυριάκος Μιχαήλ, Νίκος Γιαγκου, Σάββας Κακουλλής, Νίκος Σιαρρής, Δημήτριος Νετιάτης.

Παρεκκλήσια: (α) Αγίων Αναργύρων (β) Αγίας Παρασκευής

Υλικό Περιοδικού: Στα κείμενα διατηρείται η ορθογραφία των συγγραφέων. Πολλά από αυτά έχουν παρθεί από το διαδίκτυο και από την ιστοσελίδα www.rel.gr αλλά και από την ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Λεμεσού

www.imlemesou.org

Συνεργάτες Περιοδικού: Θεόδωρος Θεοδώρου

Ιδιαίτερες ευχαριστίες ανήκουν στο τυπογραφείο **Χριστάκη Χαραλάμπους**, τό οποίο ανέλαβε τα έξοδα του μηνιαίου περιοδικού

